

І РАДІСТЬ ПЕРЕМОГИ, І БІЛЬ ТЯЖКИХ УТРАТ

6 травня у Палаці залізничників відбулися урочистості, присвячені Дню Перемоги у Великій Вітчизняній війні. У цей день в актовому залі палацу зібралися ветерани-залізничники, серед яких були й безпосередні учасники бойових дій. У фойє палацу поважних гостей свята зустріли квітами, щирими словами подяки за трудові та фронтові подвиги. Під музичний акомпанемент ансамблю "Земляки", який виконував добре відомі усім фронтові пісні, ветеранів запросили до актової зали.

Урочисту академію з нагоди свята Перемоги відкрив голова дорожньої профспілкової організації Андрій Сенишин:

– Шановні ветерани війни, герої фронту! Дорогу ціну заплатив український народ за участь у війні 1941-1945 років. Ніколи не піде в забуття перемога нашого народу у війні проти фашизму, – наголосив Андрій Сенишин. – Щоразу, коли приходиться це величне свято, наші душі переповнює біль і хвилювання. Адже війна залишила

глибокі рани в історії українського народу, вона гострим лезом пройшла через серця наших родин. Сім мільйонів українців зі зброєю в руках пішли на фронт, понад 20 мільйонів кували перемогу в тилу. Героїзм та мужність продемонстрували у роки війни і залізничники, які вдень і вночі під ворожими обстрілами вели ешелони на фронт. Навіть сьогодні важко усвідомити, що ця війна забрала мільйони життів. Багатьом врізався в пам'ять перший день

Великої Вітчизняної, коли чорною тінню смерті та руїн прийшов до нас фашизм і мирний день відпочинку 21 червня 1941 року став початком довгих років страждань. Війна залишила нам тисячі обелісків та братських могил, які є святинями нашої пам'яті.

Під звуки метронома зал у єдиному пориві підвівся – хвилиною мовчання вшанували присутні світлу пам'ять всіх загиблих на фронтах та тих ветеранів, що пішли із життя в повоєнні роки.

У своєму слові до ветеранів начальник Львівської залізниці Богдан Піх зачитав привітання від генерального директора Укрзалізниці Володимира Козака та наголосив, що сьогодні на обліку у Львівській залізниці – 937 учасників бойових дій.

– Розумію, що далеко не всі вони мали можливість бути присутніми у цьому залі, – зазначив Богдан Піх. – Але ми не залишили поза увагою жодного учасника війни. Керівництво залізниці разом із дорожнім комітетом профспілки прийняли спільне рішення в рамках тих невеликих фінансових можливостей, які у нас є сьогодні, виділити кожному з наших ветеранів-фронтовиків допомогу в розмірі 200 гривень. Ми і надалі будемо старатися за можливості надавати ветеранам допомогу на лікування і вирішення інших нагальних потреб. Особисто від себе хочу побажати, щоб усі ви довго жили! Щоб всі ми могли і надалі брати приклад із вашого життя, з ваших подвигів. Бо всі ви – є

нам прикладом для наслідування. Ще раз вітаю усіх вас, дорогі ветерани, зі святом Перемоги! Бажаю доброго здоров'я вам, вашим рідним та близьким!

– Шановні ветерани, дорогі побратими! 22 червня 1941 року, коли перші ворожі бомби впали на нашу країну, спогади про ті страшні дні живі донині, – наго-

волення не лише України і СРСР, а й усієї Європи.

Кожного року, зустрічаючи День Перемоги, ми радіємо і сумуємо водночас. Радіємо, бо живемо в мирній країні, а сумуємо через те, що багатьох наших бойових товаришів уже нема з нами. Час лине дуже швидко. За попередній рік нас знову стало

лосив у своєму виступі учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни, член ради ветеранів управління Львівської залізниці Дмитро Дрейчук. – Тоді ми лише могли здогадуватися, що попереду нас чекають важкі бої, кривава боротьба за право жити на власній землі. У цій страшній війні брала участь 61 країна. Воєнні дії відбувалися на території 40 країн. З 1941 по 1944 роки військові дії відбувалися на території України. Усі наші сили були спрямовані на перемогу над фашизмом для виз-

на кілька сотень менше. Із двадцяти ветеранів-залізничників, які звільнялися від ворога Львів, сьогодні серед живих залишилися лише троє. Тому бажаю усім вам міцного здоров'я, щастя, благополуччя, стабільності та довгих років життя!

За давньою традицією після завершення урочистостей всіх присутніх запросили на святковий концерт. Перед ветеранами виступило чимало професійних колективів, їх подвигу були присвячені пісні та вірші, які ще раз нагадали про страшні роки війни та ціну, яку заплатив наш народ за перемогу в ній.

Після завершення концерту святкування продовжилось. Всіх глядачів запросили на святковий обід. За столом у теплій родинній атмосфері ветерани поринули в далекі та водночас такі близькі серцю спогади про буремні воєнні роки, нелегкий період відбудови народного господарства. А коли залунала популярна пісня фронтового періоду, її в унісон підхопили усі присутні в залі.

Олександр ГЕРШУНЕНКО
Фото Юрія Юхницького

Не заростає стежина пам'яті..

Щороку в День Перемоги ветерани війни та праці управління Львівської залізниці здійснюють організовану поїздку на Личаківське кладовище у Львові, де вшановують пам'ять залізничників, які пройшли буремними дорогами війни, активно розбудовували залізницю у повоєнний період, а нині з миром спочивають.

І цього року 9 Травня ветеранська делегація побувала на Личаківському кладовищі, віддавши данину пам'яті своїм колегам, друзям та наставникам, які відійшли у вічність. Хвилиною мовчання та молитвою вони, зокрема, пом'янули керівників Львівської залізниці Марата Грабського та Григорія Пороха. На могили залізничників ветерани поклали квіти.

– Це – наша традиція, – розповідає Зоя Яковлева, колишня начальник техвідділу служби колії.

– Я з дитинства пам'ятаю, як ми святкували День Перемоги. Мою сім'ю евакуювали останнім пароплавом зі Сталінграду в Омськ. Я пам'ятаю ті жахливі роки, родичів, які загинули у війні. Тепер наш обов'язок шанувати пам'ять про тих, хто мужньо пройшов крізь воєнне лихоліття.

– Сьогодні у складі нашої організації перебуває 40118 пенсіонерів, ветеранів та дітей війни, ветеранів праці – розповів голова Об'єднання ветеранів війни та пра-

ці Львівської залізниці Рудольф Павлик. – Торік ветеранів війни у нас було майже півтори тисячі, а цього року їх залишилося лише 931.

Загалом ветерани-залізничники сподівалися у цей день на насичену програму святкування. Окрім покладання квітів на могили залізничників, вони планували відвідати меморіал на Марсовому полі та Пагорб Слави, однак, через політичне протистояння, яке супроводжувалося хуліганськими вчинками молодих людей, здійснити це не вдалося. Проте позитивного настрою ветеранам додав святковий концерт та вечір спогадів, який відбувся у методично-інформаційному бюро "Експрес" Львівської залізниці.

